

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23CoP/93/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8422200883
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8422200883.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a JUDr. Zuzany Biščáčkovej v právnej veci navrhovateľa A. C., trvale bytom C., C. C. XXXX/XX, právne zastúpeného JUDr. Dávidom Hoffmanom, advokátom so sídlom Kežmarok, Hlavné námestie 80, proti osobe povinnej z vyživovacej povinnosti A. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C., K. XX, právne zastúpenému Mgr. Luciou Lorenčíkovou, advokátkou so sídlom Poprad, Murgašova 86/1, o určenie výživného pre plnoleté dieťa, o odvolaní osoby povinnej z vyživovacej povinnosti proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok, č. k. 5Pc/17/2022 - 132 zo dňa 19.4.2023, takto

rozhodol:

I. Mení rozsudok vo výroku I. tak, že osoba povinná z vyživovacej povinnosti je povinná prispievať na výživu navrhovateľa sumou 280 eur mesačne vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca počnúc od 3.5.2022.

II. Potvrdzuje rozsudok vo výroku II.

III. Mení rozsudok vo výroku III. tak, že dlžné výživného za obdobie od 3.5.2022 do 30.4.2023, ktoré je vo výške 1 341,87 eur je otec povinný zaplatiť v mesačných splátkach po 100 eur mesačne spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok.

IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom rozhodol o povinnosti osoby povinnej výživou (ďalej aj „otec“) prispievať na výživu navrhovateľa sumou 280 eur mesačne vždy do 20-teho dňa v mesiaci odo dňa doručenia rozsudku osoby povinnej z plnenia vyživovacej povinnosti. V prevyšujúcej časti návrh zamietol, dlžné výživné za obdobie od 3.5.2022 do 20.4.2023 vo výške 1 341,87 eur povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 50 eur mesačne pod následkom straty výhody splátok a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozsudok odôvodnil tým, že otec navrhovateľa, má vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľovi, ktorý napriek tomu, že je plnoletý, stále nie je schopný sám sa živiť, pretože študuje na vysokej škole. Vychádzajúc z potrieb dieťaťa a príjmu povinného rodiča, súd určil vyživovaciu povinnosť vo výške 280 eur mesačne, vyčíslil dlžné výživné za obdobie od podania návrhu, teda od 3.5.2022 do 20.4.2023, kedy zohľadnil to, že za toto obdobie otec zaplatil na výživnom sumu 2 000 eur a umožnil otcovi toto dlžné výživné zaplatiť v splátkach.

3. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že „Súd skúmal osobné a majetkové pomery oboch rodičov. V prípade rozvodu rodičov navrhovateľa súd už nerozhodoval o zverení navrhovateľa do osobnej

starostlivosti niektorému z rodičov, nakoľko v tom čase už bol plnoletý, avšak navrhovateľ po rozvode rodičov žije v spoločnej domácnosti s matkou. Príjem matky je momentálne v priemere výške 900 eur v čistom a invalidný dôchodok v sume 621 eur, v roku 2022 bol invalidný dôchodok v sume 430,60 eur. Mesačné náklady na bývanie sú v sume 300 eur. Matka však trpí nevyliciteľnou neurologickou chorobou, v dôsledku ktorej bola v roku 2022 5 mesiacov práceneschopnou. Taktiež práceneschopná bola aj v marci 2023. Navrhovateľovi prispieva mesačne sumou, ktorú navrhovateľ každý mesiac potrebuje. Matka navrhovateľa má zvýšené výdavky spojené so zhoršujúcim sa zdravotným stavom, ktorý jej vzhľadom na častú práceneschopnosť bráni pravidelne vykonávať prácu. Ďalej má náklady na stravu a bežné výdavky so zabezpečením ošatenia, hygienických potrieb. Okrem toho zabezpečuje všetky potreby aj plnoletému dcére, ktorá taktiež po rozvode ostala bývať spoločne s ňou a ktorá sa taktiež pripravuje na svoje budúce povolanie štúdiom na vysokej škole.

Pokiaľ ide o príjmy otca, tak ten pracuje v stavebníctve na živnosť v P. a podľa otcom predložených výplatných pásov mal príjem v priemere 2 464 eur mesačne (súčet príjmu za obdobie máj 2022 do marec 2023). Okrem toho otec zrušil poisťky rodiny a bola mu vyplatená suma 5 000 eur. Výdavky otca pozostávali z výdavkov na bývanie v sume 600 eur, strava 800 eur, splátka leasingu 597 eur, mobilný telefón 55 eur, úver 125,64 eur, dobrovoľné výživné na 2 deti 300 eur, pracovné oblečenie a obuv 200 eur, ošatenie, obuv, hygienické potreby 90 eur, vitamíny, lieky 30 eur. Otec žije v spoločnej domácnosti s priateľkou, preto je aj ona povinná podieľať sa na úhradách za bývanie, stravu v jednej polovici, teda otec má tak výdavky na bývanie v sume 300 eur a na stravu 400 eur. Pokiaľ otec tvrdil, že priateľka by mala byť zadarmo, ak by bývala sama, toto tvrdenie neobstojí, nakoľko v byte žijú obaja a obaja sa majú podieľať na týchto výdavkoch. V prípade, ak by otec nežil s priateľkou, mal by dokonca zabezpečené ubytovanie od zamestnávateľa, ktoré by bolo bezplatné. Taktiež splátku leasingu na auto v sume 597 eur súd nepovažuje za nevyhnutný výdavok. Súd nespochybňuje právo otca vlastniť motorové vozidlo, vzhľadom na to že pracuje, má príjem, auto používa aj na cestu na Slovensko, no s poukazom na iné prednostné pohľadávky, súd má za to, že na tento účel otec nevyžaduje motorové vozidlo v hodnote takmer 50 000 eur, ktoré sa radí medzi rodinné motorové vozidlá, ale daný účel by splnilo aj auto inej kategórie v nižšej sume. Rovnako výdavky na pracovný odev a pracovnú obuv v sume 200 eur otec nemá každý mesiac, keďže bežne zamestnávateľ prispieva zamestnancom na pracovný odev a obuv 2-krát do roka, v lete a v zime. Celkové výdavky otca tak sú v sume 1 050 eur (strava, bývanie, ošatenie, obuv, pracovné odevy, pracovná obuv, lieky, splátka úveru), okrem toho otec spláca leasing v sume 597 eur. Jeho priemerný príjem bol v danom období 2 464 eur mesačne, teda po odpočítaní nevyhnutných výdavkov vrátane splátky úveru otcovi ešte ostane suma 817 eur, ktorá postačuje na úhradu výživného v sume vyššej ako 150 eur, tak ako žiadal otec.

Otec sa s navrhovateľom v súčasnej dobe nestretáva, čo spôsobuje aj jeho práca mimo územia SR a sú s navrhovateľom v občasnom telefonickom kontakte. Otec navrhovateľovi dal finančnú hotovosť na Vianoce, narodeniny, v mesiaci marec prispel sumou 50 eur na žiadosť sestry navrhovateľa. Navrhovateľovi prispel, avšak v roku 2021, ktoré však nie je rozhodným obdobím, nakoľko návrh bol podaný v máji 2022. Inak neprispieva, nehradí iné nevyhnutné výdavky a súčasne má za to, že nakoľko matka navrhovateľa poberá rodinné prídavky z P., ktoré sú v oveľa vyššej sume ako rodinné prídavky na Slovensku, mala by byť časť výživného krytá týmito výdavkami. Ako milujúci rodič by mal vyvinúť maximálnu snahu k tomu, aby svojmu dieťaťu mohol poskytovať primerané výživné zodpovedajúce jeho potrebám, pokiaľ s ním nežije v spoločnej domácnosti a osobne sa o neho nestará. Súd poukazuje na to, že cieľom výživného je zvyšovať mieru rodičovskej zodpovednosti tým, že pred potreby rodiča kladie zákon potreby dieťaťa, preto každý rodič má v prvom rade zabezpečiť výživu. Zároveň výživné je prednostná pohľadávka a cieľom výživného je zvyšovať mieru rodičovskej zodpovednosti tým, že pred potreby rodiča kladie zákon potreby dieťaťa, preto každý rodič má v prvom rade zabezpečiť výživu dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na svoje potreby. Súd preto rozhodol o určení výživného, a určil výživné pre navrhovateľa na sumu 280 eur. Súd mal za preukázané, že je v možnostiach otca platiť takto určené výživné, keďže po odpočítaní nevyhnutných výdavkov mu ostane ešte suma 817 eur. Súčasne súd určil v konaní sp. zn. 5Pc/18/2022 výživné aj pre plnoletú dcéru otca, rovnako v sume 280 eur mesačne, pričom aj vrátane tohto výživného otcovi ešte ostane čiastka na pokrytie jeho nielen nevyhnutných potrieb.

V prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa ohľadne zvýšenia výživného zamietol, nakoľko súd prihladal aj na výdavky navrhovateľa.

Pokiaľ ide o vyjadrenie právnej zástupkyne otca, že pri určovaní výšky výživného, je potrebné prihliadať aj na to, v akej miere sú potreby oprávnenej osoby hradené aj z rodinných prídavkov s odkazom na uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/88/2017 zo dňa 19. 03. 2018, tak v samotnom uznesení je uvedené, že povinnosť prispievať na výživu detí majú predovšetkým rodičia a vyplácanie prídavkov na deti nenahradzuje plnenie tejto povinnosti, predsa len vyplácané rodinné prídavky môžu sčasti hradiť odôvodnené potreby dieťaťa. Súd v danom prípade má za to, že z rodinných prídavkov z P. sú z sčasti hradené aj potreby navrhovateľa, nakoľko jej nevyhnutné mesačné výdavky súd ustálil na sumu cca 680 eur mesačne, čo je napoly 340 eur, ktorú by mal hradiť každý z rodičov. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ žije v spoločnej domácnosti s matkou, príspevok otca na výživu by mal byť vyšší v sume 370 eur a matkin 310 eur. Taktiež matka navrhovateľa má zhoršený zdravotný stav, ktorý jej v roku 2022 znemožnil po dobu 5 mesiacov pracovať a počas tohto obdobia bola matka poberateľkou nemocenských dávok. Teda ak súd určil výživné 280 eur, tak zvyšnú časť do sumy 370 eur pokrývajú práve rodinné prídavky, keďže tieto neslúžia na úhradu celého výživného. Zvyšná časť rodinných prídavkov ako súd vyššie uviedol, v danom prípade slúži na nepravidelné, neočakávané výdavky spojené s prípravou na budúce povolanie (počítač a iné pomôcky), Doposiaľ vyplatené rodinné prídavky v roku 2022 boli 220 eur mesačne, čo je v podstate suma, ktorá pokrýva časť výživného (370 - 280 eur) a časť nepravidelných, neočakávaných výdavkov. Súd má za to, že rodinné prídavky v danom prípade hradia sčasti odôvodnené potreby navrhovateľky, jednak na výživu navrhovateľa a jednak na neočakávané výdavky. Zároveň v roku 2023 ešte rodinné prídavky z P. navrhovateľovi vyplatené neboli. Súčasne otec zrušil poisťky rodiny a celú sumu použil výlučne pre svoju potrebu, hoci poisťky sa týkali aj jeho detí. „

4. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. §57 CMP.

5. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a opätovné rozhodnutie. Odvolanie odôvodnil tým, že upriamuje pozornosť odvolacieho súdu na argumentáciu týkajúcu sa dávok z rakúskeho systému sociálneho zabezpečenia, ktoré sú obom plnoletým deťom vyplácané. Tieto boli za obdobie od januára 2022 do októbra 2022 vyplatené v celkovej výške 4 438,40 eura, teda pre každé dieťa vo výške 221,92 eura mesačne. Hoci povinný navrhol, aby boli do konania zabezpečené výpisy z účtu matky, súd tento návrh nevykonal, uspokojil sa len s vyjadrením od navrhovateľa. Pokiaľ boli navrhovateľovi vyplatené dávky jednorazovo za obdobie desiatich kalendárnych mesiacov, boli mu vyplatené aj za následné obdobie mesiacov november a december 2022. Podľa informácií otca poberá navrhovateľ rodinné prídavky 186 eur z P. a 60,-Eur zo A., čo však nebolo v konaní zo strany súdu zisťované tak, aby bol riadne zistený skutočný stav veci. Súd pritom na viacerých miestach odôvodnenia pracuje s argumentom, že povinnosť prispievať na výživu detí majú predovšetkým rodičia a vyplácanie prídavkov na deti nenahradzuje plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom. Otec však toto v konaní netvrdil, poukázal len na to, že by súd mal primerane zohľadniť aj to, do akej miery sú potreby dospelého dieťaťa pokryté z dávok štátnej sociálnej podpory, resp. zverených zdrojov. Poukázal na to, že nielen rodinné prídavky, ale aj daňový bonus predstavujú troje financovania odôvodnených potrieb dieťaťa, hoci de jure nenahrádzajú vyživovaciu povinnosť rodičov k deťom. V prípade navrhovateľa je táto položka zásadná, nie zanedbateľná a súd ju mal primerane zdôvodniť. Výpočet uvedený v bode 30 je pre otca nezrozumiteľný. Nie je z neho zrejmé, ako zohľadnil štátne sociálne dávky a ďalej uvádza, že doposiaľ vyplatené rodinné prídavky pokryli časť výživného a časť nepravidelných a neočakávaných výdavkov. Nie je z toho vôbec zrejmé, za aké obdobie to pokrytie výživného má byť a aké neočakávané a nepravidelné výdavky to majú byť. Bod 33 rozsudku nekorešponduje so skutkovým stavom zisteným v tomto konaní. Je toho názoru, že aj príjmy zo sociálneho zabezpečenia by mali byť zohľadnené ako plnenie, ktorého konečným beneficiantom je dieťa. Pokrývajú jeho odôvodnené potreby, a teda tieto nemusia byť následne pokryté v rozsahu výživného zo strany rodičov. Ak budeme akceptovať výdavky navrhovateľa vo výške 680 eur, potom po odpočte nákladov krytých do výške 240 eur z verejných zdrojov zostáva suma 440 eur, ktorú by si medzi sebou mali rozdeliť rodičia. Takéto konečné usporiadanie je v súlade so zákonom.

6. Vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľ uviedol, že rozsudok považuje za zákonný, vecne správny a riadne odôvodnený. Vzhľadom k okolnostiam prípadu, teda vážnemu ochoreniu matky oprávnených (skleróza multiplex) absolútne zabezpečenie starostlivosti a potrieb dieťaťa len zo strany matky, výdavky dieťaťa vo výške 680 eur mesačne absolútne nezaujímajú povinného o oprávneného, ako aj mesačný príjem povinného, ktorý je mesačne minimálne vo výške 2 500 eur, považuje výživné určené prvoinštančným súdom vo výške 280 eur za absolútne primerané.

7. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že odvolanie otca je čiastočne nedôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné čiastočne zmeniť.

8. Súd prvej inštancie v rozsudku uviedol skutkový stav, z ktorého vychádzal, a z tohto skutkového stavu vychádza aj odvolací súd bez toho, aby tento skutkový stav opätovne uvádzal vo svojom rozhodnutí. Rovnako odvolací súd neopakuje právne závery, ktoré uviedol súd prvej inštancie v svojom rozhodnutí. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe „Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzujúcim rozsudkom vytvára ich organickú jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci, rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie“ (uznesenie NS SR sp. Zn. 5Obdo/98/2018 zo dňa 29.1.2020). „Odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok“ (ÚS SR vo veciach II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08).

9. Odvolací súd uvádza, že výrok I. rozhodnutia súdu prvej inštancie je neurčitý a zmätočný - týmto výrokom bola určená vyživovacia povinnosť otca voči synovi vo výške 280 eur mesačne od doručenia rozsudku. Z návrhu vyplýva, že navrhovateľ sa domáhal určenia vyživovacej povinnosti od podania návrhu, teda od 3.5.2022. Zároveň z výpočtu dlžného výživného (výrok III.) vyplýva, že súd vypočítaval dlžné výživné za obdobie od 3.5.2022, avšak nesprávne do 20.4.2023, pretože pokiaľ bola splatnosť výživného určená na 20. deň toho-ktorého mesiaca a súd vyhlásil rozsudok v 19-ty deň mesiaca apríl, výživné za mesiac apríl ešte nebolo zročné a súd ho nemohol zohľadňovať pri výpočte dlžného výživného.

10. Z vecného hľadiska odvolací súd uvádza, že výška výživného určená otcovi je vecne správna. Odvolací súd sa stotožňuje s odvolacou námietkou, ktorú napokon aj súd prvej inštancie zohľadnil, že potreby dieťaťa sú do určitej časti kryté aj rodinnými prídavkami, ktorých výška bola preukázaná v sume 221,92 eura na mesiac. Pokiaľ teda súd prvej inštancie ustálil potreby dieťaťa na 680 eur mesačne, pričom tomuto výpočtu sa nedá nič vytknúť, celková suma, ktorú musia znášať rodičia povinní výživou je 680 - 221,92 čo činí cca 458 eur. Odvolací súd súhlasí s odvolacou námietkou otca, že najskôr je potrebné tieto dávky odpočítať a o ne znížiť potreby maloletého dieťaťa. V konaní bolo zároveň preukázané, že príjem otca je vo výške cca 2 500 eur mesačne, príjem matky je vo výške cca 1 200 eur mesačne hrubého + invalidný dôchodok vo výške 430 eur mesačne v roku 2022 a 721,60 eur mesačne v roku 2023. Zároveň bolo preukázané, že matka navrhovateľa trpí sklerózou multiplex, býva častejšie práceneschopná. Za takýchto okolností zvyšná časť potrieb dieťaťa nemôže byť rozdelená medzi rodičov na polovicu (pretože zárobok otca je vyšší, aj jeho možnosti získať príjem sú lepšie), a teda pokiaľ súd z tejto čiastky určil sumu 280 eur pre otca a na matku teda zostala suma 178 eur, je takéto rozhodnutie správne a spravodlivé. Do matkinej vyživovacej povinnosti je potrebné započítať aj naturálny výkon starostlivosti o dieťa a rovnako je potrebné zohľadniť jej znížený príjem a menšie možnosti získať príjem.

11. Nie je možné vychádzať z toho, že výživné oboch rodičov dieťaťa je rovnaké - obaja rodičia majú rovnakú povinnosť vyživovať dieťa, výška výživného však závisí okrem iného od možností a schopností každého rodiča, majetkových pomerov, od rozsahu osobnej starostlivosti o vyživovanú osobu. V danom prípade boli preukázané dôvody, pre ktoré sa otec má podieľať na výžive navrhovateľa vyššou sumou ako matka.

12. Z uvedených dôvodov odvolací súd, aj keď by ináč potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o určení výživného, musel tento výrok zmeniť, správne určiť dobu začatia vyživovacej povinnosti a stanoviť zročnosť výživného tak, aby táto nebola po pätnástom dni v mesiaci, pretože výživné sa v zásade má platiť mesačne vopred. Pokiaľ súd nerozhodne, že sa výživné platí v predchádzajúci mesiac (teda napr. výživné za mesiac marec už vo februári toho ktorého roka) je vhodné, aby zročnosť vyživovacej povinnosti bola určená najneskôr do 15.-teho dňa v mesiaci, aby aspoň polovicu mesiaca mala osoba oprávnená z vyživovacej povinnosti tieto finančné prostriedky k dispozícii. Preto odvolací súd postupom podľa § 2 ods. 1 CMP v spojení s § 388 CSP zmenil rozsudok vo výroku I. a určil osobe povinnej výživou prispievať na výživu navrhovateľa sumou 280 eur mesačne od 3.5.2022. V prevyšujúcej časti, teda nad sumu 280 eur do sumy 350 eur, ktorú žiadal navrhovateľ, bol návrh správne zamietnutý a tento výrok bol potvrdený postupom podľa § 2 ods. 1 CMP v spojení s § 387 ods. 1 CSP.

13. Výrok o dlžnom výživnom bolo potrebné taktiež zmeniť, pretože dlžné výživné má byť správne určené za obdobie od 3.5.2022 do 30.4.2023, pretože podľa zmeneného výroku I. má vyživovacia povinnosť otca zročnosť do 15.-teho dňa toho-ktorého mesiaca. V čase vyhlasovania rozsudku súdu prvej inštancie bola táto vyživovacia povinnosť za mesiac apríl už zročná, a preto je potrebné pri výpočte dlžného výživného vychádzať zo všetkých plnení poskytnutých do konca apríla 2023. Vzhľadom na tieto skutočnosti je výpočet súdu prvej inštancie vecne správny, ktorý zohľadnil zvýšené výživného za obdobie od 3.5.2022 do konca mesiaca 2023 a zohľadnil aj plnenia otca zrealizované v tomto čase, teda sumu 2 000 eur.

14. Odvolací súd určil splatnosť dlžného výživného v splátkach spolu s bežným výživným po 100 eur mesačne. Vzhľadom na príjem osoby povinnej z vyživovacej povinnosti sú takéto zvýšené splátky reálne.

15. O trovách celého konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 CSP a § 52 CMP. Ustanovenie § 52 CMP je všeobecným pravidlom rozhodovania o trovách konania v konaniach vedených podľa ustanovení CMP. Ak CMP ustanovuje inak (napr. v ustanoveniach § 53 - 55), možno sa od tohto všeobecného pravidla odchýliť. V danom prípade nie sú dané dôvody na rozhodnutie podľa iných ustanovení CMP.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).